شَپُوت بُئارِي

رُوت رِي شاچِي بات

مارواڙي ٻولي ۾

(Marwari)

مارواڙي ٻولي ۾ لِکڻ هانَ پڙهڻ رَي شارُو ڪئينڪہ باتَون:

مارواڙي ٻولي ۾ ٻي آکر (آواز) هَي جڪي سنڌي ٻولي (ٻَتي) ۾ هائي ڪونهي۔
اِيئي رَي ڪري مارواڙي ٻولي ۾ ٻي نوئا آکر تاهيا گيا هَي، ’’ش‘‘ هانَ ’’ݪ‘‘
شَمجَهڻ رَي شارُو ڪئينڪہ مثالَون:

ش: شاچو، شَماچار، شاک، شيڌو، شُشرو، شُرمو، شاݪو۔

ݪ: جاݪ، جهاݪ، ٻاݪ، ٻَݪ، مياݪو، آݪا، ڪاݪ، هوݪي، هُݪِي۔

Title:	The Story booklet of the Ruth
Language:	Marwari-South
	Illustrations: @1978 David C. Cook Publishing.com
	Used Permission
Publisher:	Marwari Literature Translation Project
Edition:	First
Copies:	1000
Date:	September 2013
	Marwari-south Literature and Translation Project

شَمجهدار بُئارِي رُوت

اَليمَلک رو آپرِي لُگائي نومِي هانَ آپرَي ڏيکرَون پيڙو موآب مُلک ۾ جاوَڻ

اَي اُوئون ڏِنون رِي بات هَي جڏي اِسرائيل مُلک ۾ کو پِي بادشاه کونهي هتو پَڻ هَر جُگ ۾ اِسرائيلي قومہ رِي اَگِووٽي اُوئون را شَردار کرتا۔ هانَ اُوئون ڏِنون ۾ اُوئي مُلک ۾ ڏُکال پَليو۔ هانَ اوت يهُوديا رِي ڏِش رَي بيت الحُم شهر ۾ هيک آڏمي ريتو، جکَي را ٻي ڏيکرا هَتا۔ اُوئي آڏمي رو نَون اَليمَلک هتو هانَ او اِفراتي پريوار شَون هتو۔ اُوئي رِي لُگائي رو نَون نومِي هتو۔ اُوئي رَي موتَّي ڏيکرَي رو نَون کليئونَ هانَ نِنئي ڏيکرَي رو نَون محليئونَ هتو۔

پڇَي ايئون هويو ڪہ، ڏُڪال رَي ڪري اَليمَلڪ آپرَي پريوار پيڙو لڏي ڪئينڪہ تيم موآب مُلڪ ۾ جائي ڏاريئون منڪَون آئِي ڪار ريوَڻ لاگو۔

ڪئينڪہ تيم شَون پڇَي نومِي رو ڌڻي اَليمَلڪ مَري گيو هانَ نومِي آپرَي بيئون ڏيڪرَون پيڙِي هيڪلي هوئي گئي۔

جڏي نومِي را بيئي ڏيڪرا موٽا هويا تو اُوئون را موآب قوم ۾ بيئان ڪيئا۔ ڪيلئونَ رِي لُگائي رو نَون عُرفا هانَ محليئونَ رِي لُگائي رو نَون رُوت هتو۔

اُوئون نَي موآب مُلک ۾ ريتَي ڏَش بَرش هوئي گيا هَتا. تو او بيئي چوکرا پِي مَري گيا. همَي نِي ڏٽي رهيو هانَ نِي ڏيکرا هانَ نومِي آپرَي بيئوئي بُئاريئون پيڙِي هيکلي رَئي گئي.

رُوت رو آپرِي شاشُو نومِي پيڙو بيت الحُم شهر ڏيشا جاوَڻ

موآب مُلک ۾ جڏي نومِي شُٽيو کہ ايشوَر اِسرائيل مُلک تي دايا کِي هَي هانَ همَي اوت ڏُکاڷ کونهي، تڏي اُو آپرَي مُلک يهُوديا پاڇِي جاوَڻ رِي تياري کِي تو اُوئي رَي بيئي بُئارَي پيڙِي هالَڻ رَي شارُو سَنيرئَي.پڇَي جڏي او تينئي اوت سَون بئير هوئَي هانَ يهُوديا رَي ڏِش ڏيشا جاوَڻ آگَي مارگ تي بيوَڻ لاگَي،

تڏي نومِي آپرَي بيئوئي بُئاريئون نَي کهيو کہ،'' تي آپرَي مائيترَون کدي پاچي جائو. جَون تي مهَي سَون هانَ آپرَي ڏٽيئون سَون شُنَي بُوئَي هو،ائيوج ايشوَر تَون پيڙو هووَي.ايشوَر کري کہ،تَونرا مائيتر تَون شارُو شُنا بر جوئَي، هانَ تي آپرَي گهرَون ۾ خُوش رو.''
پڇَي نومِي اُوئون نَي بات گهاتِي آپرِي چاتِي سَون لَگائَي پَڻ اُوئي رَي بيئي بُئارَي زار زار روئڻ لاگَي. تڏي عُرفا هانَ رُوت اُوئي نَي کهيو کہ،''مهي آپرَي مائيترَون ۾ پاچي کونهي جائُون، پَڻ تَون پيڙَي تَونرَي عزيزون ۾ هالشَون.''

نومِي کهيو کہ،'' نا مهارَي ڏيکرِيئون پاچي جائو، تي کيئون مهَي پيڙَي هالشو؟ کِي، تي اَي سَمجهو هو کہ مهارا بيجا پِي ڏيکرا هوشَي جکَي سَون تي بيئان کرشو.نا ڏيکريئون نا، تي پاچي جائو. هُون ڏوکرِي هوئي رِي، هانَ همَي مهَي سَون کُڻ گهروٽو کرشَي؟ جي هُون آج رات ايئون کَرون تو کِي مهارا ڏيکرا جاشَي، تو کِي، تي اُوئون رَي موٽا هوئڻ رو اِنتظار کرشو هانَ اِتري توٽي کوئي گهروٽا کونهي کَرو؟ نا،ڏيکريئون ايئون نِي شوچو، تي تو اَجون جوانَ هو،تي آپرا گهر آباد کَرو مهارو فِکر نِي کَرو مهَي سَون تو ايشوَر اينج رُونوڙو هَي.''

او تينئي ٻيسرکَي زور زور سَون روئڻ لاگَي-پڇَي عُرفا آپرِي شاشُو نَي ٻات گھاتِي هانَ موکلائي پاڇِي بَئير هوئي-پڻ رُوت آپرِي شاشُو رو پَلو چوڙيوئي کونهي-اِيئي تي نومِي رُوت نَي کهيو کہ،’’جَو، ڏيکرا ٿارِي جينوٺِي آپرِي قوم هانَ آپرَي قوم رَي ڏيوتائون کڍي پاڇِي جاوَي پڙَي- تُو پِي اُوئي پيڙِي پاڇِي جا رِي-‘‘

ايت رُوت پالتِي کهيو کہ،’’مهنَي پاڇِي نِي ميلو، پڻ آپ پيڙِي ريوَڻ ڏِيو- جيت تي جاشو، اوٹ هُون جائينش، جيت تي ريشو اوٹ هُون رئينش هانَ ٿارِي قوم مهارِي قوم، ٿارو ايشوَر مهارو ايشوَر هوشَي-

هانَ هُون ايشوَر رو شونش لي وچنَ کَرون هَون کہ، جِتري توٹي تي جيتا هو، اُتري توٹي هُون هميش ٿَون پيڙِي رئينش- هانَ جيت تي ٻُوريجِشو، هُون پِي اوتج ٻُوريجينش- جي هُون اَي وچنَ پُورو نِي کَرون، تو ايشوَر تو مهنَي پُوچشَي-‘‘

پڇَي نومِي شمجَهي گئي کہ رُوت مهارو لارو کونهي چوڙَي-تو اُوئي رُوت نَي پاڇِي جاوَڻ رو کونهي کهيو- پڇَي او ٻيئي ٻيتَي نيت ٻيت الحُم شهر ۾ پُگَي- جڏي نومِي اِترَي برشَون شَون پڇَي شهر ۾ آئي، تو تموم گهٹا منک اُوئي نَي ڏيکي حيرونَ هويا هانَ شهر رَي لُگائَي آپت ۾ کيوَڻ لاگَي کہ، ’’کِي اَي شاچيلِي نومِي هَي؟‘‘

تڏي نومِي اُوئون نَي ڪيوَڻ لاڳِي ڪہ،''مهنَي نومِي نِي ڪو، ڪيونڪہ،اُوئي رو مطلب هَي 'ياگ آڳي'. پَڻ همَي مهنَي، نِياڳِي ڪو، ڪيونڪہ ايشوَر، جَڪو قُدرت آڳو ايشوَر هَي، اُوئي مهنَي تموم گهڻا ڏُک ڏينا هَي.جڏي هُون ايت سَون گئي هتِي تو مهارو ڌڻي،ڏيڪرا هانَ سَي ڪُجهہ هتو

پَڻ همَي جڏي ايشوَر مهنَي پاڇِي لايو هَي تو مهَي ڪدي ڪئين ڪونهي.تو پڇَي تي مهنَي ياگ آڳي ڪئون ڪو هو؟''
ايئي نمُونَي نومِي آپرِي موآبي بُنارِي رُوت پيڙِي موآب مُلڪ سَون پاڇِي بيت الحُم شهر ۾ آئي.تڏي اُوئي ٽيم جَئو رو لَبارو شُروع هويو هتو.

رُوت تي بُوعز رِي دايا

رُوت رو آپڙي شُسرَي رَي عزيز بُوعز رِي ٻنِي ۾ سِٽا چُونڊَڻ

اُوئي شهر ۾ هيڪ موتو اَمير هانَ سُنو منک ريتو. او نومِي رَي ڌڻي اَليمَلڪ رو عزيز هانَ ذات آڳو هتو.اُوئي منک رو نَون بُوعز هتو.

پڇَي هيڪ ڏنَ رُوت آپڙِي شاسُو نومِي نَي کهيو ڪہ، ''مهنَي موڪل ڏيئو، تو هُون ٻنِي ۾ سِٽا چُونڊَڻ جائُون. هوئي سَگهي ڪہ، ڪينَي مهَي تي دايا آووي هانَ او مهنَي چُونڊو ڪرڻ ڏَي.''

تڏي نومِي کهيو ڪہ،''پلِي بات هَي ڏيڪرا تُو جا.''

پڇَي رُوت ڪَي ٻنِي ۾ گَئي هانَ موڪل لي جَئو لُٽڻ آڳَون رَي لاري لاري، جيت جيت گڏا ٻاڌوڙا هَتا، اوت او سِٽا چُونڊَڻ لاگِي.قِسمت سَون او ٻنِي اُوئي رَي شُسرَي اَليمَلڪ رَي ذات آڳَي بُوعز رِي هَتِي.

اُوئيج تيم بُوعز شهر سَون آپڙِي ٻنِي جوئڻ رَي شارُو آيو، هانَ لَٻارو ڪرڻ آڳَون سَون حال احوال ڪري کهيو ڪہ، ''ايشوَر تونَي آشير واد ڏَي.''پڇَي بُوعز لَٻارَي ڪرڻ آڳَون رَي جمعدار سَون پُوڇو ڪہ،''او چوڪرِي ڪُڻ هَي؟''اُوئي بَلتي ڏِني ڪہ،''او تو موآبي قوم رِي هَي هانَ او موآب مُلڪ سَون نومِي پيڙِي آئي هَي.

شاڪِڙي اُوئي مهَي سَون موڪل مَونگي هتِي ڪہ هُون لَٻارو ڪرڻ آڱون لاري ٻاڏوڙَي گڏَون رَي ٻچ ۾ سِٽا چُونڊَون۔

اُوئي تيم سَون لي هَٽون توٽي ايئج ٻَني ۾ سِٽا چُونڊَي پڙي، او هيڪ گُهمرو ڦُوڪارو ڪاوَڻ رَي شارُو مَڏڪِي ۾ گئي هَتِي۔''پڇَي بُوعز رُوت نَي ڪهيو ڪہ، ''سُڻ ڏيڪرِي، آج سَون پڇَي تُو ٻيجَي ڪيرِي ٻِي ٻَنِي ۾ چُونڊو ڪرڻ نِي جائي۔ پَڻ مهارَي نوڪروٽيئون پيڙِي ايٿج سِٽا چُونڊي هانَ اُوئون پيڙِي رَئي۔تُو جوتِي رَئي ڪہ او ڪيٿ ڪيٿ لَٻارو ڪرَي هَي اُوئون لاري مهارا نوڪر گَڏا ٻونڏَي هَي۔تُو نوڪروٽيئون لاري رَئي سِٽا چُونڊي۔

مهَي آپرَي نوڪرَون نَي شَمجهايو هَي ڪہ، او ٿنَي ڪئين نِي ڪہ۔ هانَ جڏَي ٿنَي ترِش لاگَي، تُو يَلي اُوئون رَي دِلون سَون پوٽي پيئي جَڪو مهارَي نوڪرَون ڀَريو هَي۔''

تڏَي رُوت اُوئي رَي پگَون توٽي نوَڙِي هانَ ڪهيو ڪہ، ''هُون تو ڏارِي هَون، تو ٻِي ٿَون مهَي تي ڪيرَي ڪري دايا ڪِي هَي؟''

ايئي تي بُوعز ڪهيو ڪہ،

''مهنَي خبر هَي ڪہ، ٿَي آپرَي ڏٽي رَي مَرڻ سَون پڇَي آپرِي شاشُو رِي ڪِتري شيوا ڪِي هَي، هانَ تُو آپرَي مائيترَون هانَ مُلڪ نَي چوڙي مهورَي منڪَون ۾ آئي هَي۔ايشوَر ٿنَي ايئي رِي بَرڪت ڏَي۔ ڪيونڪہ تُو مهورَي اِسرائيلي قوم رَي ايشوَر تي وِشواس راڪَي هَي، هانَ همَي تُو ٻِي ايشوَر تي وِشواس راڪي اُوئي رِي پناھ ۾ آئي هَي۔ايشوَر ٿنَي تموم گهٽي بَرڪت ڏَي۔''

تڏَي اُوئي ڪهيو ڪہ،''سائين هُون تو ٿَونرِي نوڪروٽي ٻِي ڪونهي۔ تو ٻِي ٿَون مهَي تي اِتري دايا ڪري مهَي تي مهربونَ هويا هانَ ميائي عِزت راڪِي هانَ مدد ڪِي۔''

پڇَي ٻيپار رو جڏَي شينگ منڪ ٻاتِي ڪاوَڻ لاگا تو بُوعز رُوت نَي ٻِي هيلو ڪرايو ڪہ،

'' آرِي هانَ مهَون پيڙِي ٻاتِي ڪا۔ مهَون ڪِدي اَنگورَون رو رَس هانَ ٻاتِي تموم گهٽي هَي۔'' تو رُوت شينگَون پيڙِي ٻاتِي ڪاوَڻ بيٺِي، هانَ بُوعز اُوئي نَي يُونجولا آنيُو ڏينا۔

اُوئي ڏِئو ڪري ٻاتِي هانَ يُونجولا آنيُو ڪاڏا هانَ ڪئينڪہ يُونجولا ٿِتا بچائي راڪيا۔ پڇَي رُوت پيسرڪِي چُونٻو ڪرڻ لاڳِي،

تڏي بُوعز آپرَي نوڪرَون نَي رُوت رَي بارَي ۾ ڪهيو ڪہ، ''جي او جَئو رَي ٻاڌوڙَي ڳڏَون رَي نيڙڪا نيڙڪا ٿِتا چُڳَي تو تي اُوئي نَي چُونٻو ڪرڻ ڏَيا۔

هانَ جڏي تي ڳڏَون نَي ٻونڌون، تو ٻاڌوڙَي ڳڏَون مئين سَون توڙا توڙا ٿِتا ڪاڍي اُوئي رَي شارُو چوڙتا جايا۔ تي اُوئي نَي ڪئين نِي ڪَيا پَڻ چُونٻو ڪرڻ ڏَيا۔''رُوت شام توڙي اوتج چونٻو ڪرتي رَئي۔ هانَ چونٻيوڙَي ٿِتَون نَي باوِري آچا ڪيئا تو اُوئي ۾ اَندازَي سَون اَڌ مَڻ جَئو نِڪريو۔

اُوئي او جَئو گهري لائي آپِري شاسُو نَي ڋِنو تو اُوئي رِي شاسُو اِترو جَئو ڋيکي حيرونَ هوئي۔ پڇَي رُوت آپِري شاسُو نَي بيپار را بَچوڙا آنيُو پِي ڋينا۔
تڌي اُوئي رِي شاسُو پوڇو کہ، ''تَي کيرِي بِنِي ۾ چُونبو کيئو هَي؟ ايشوَر اُوئي نَي بَرکت ڋَي، جڪَي تي تي اِتري دايا ڪِي هَي۔''رُوت بلتِي ڋِني کہ،''جڪَي آڌمي رِي بِنِي ۾ هُون شِتا چُونبو کرڻ گئي هتِي، اُوئي آڌمي رو نَون بُوعز هَي۔''نومِي کهيو کہ،''ايشوَر اُوئي نَي بَرکت ڋَي، جڪَي رَي کري ايشوَر آپون تي مهربوني ڪِي هَي هانَ ايئي نمُونَي آپڻَي ڏَٽيئون رِي لاج راکِي هَي۔ شاچيلي بُوعز آپڻو نيڙيو عزيز هَي اُوئي رو فرض هَي کَہ او آپون سَون همدَردِي راکَي۔'' تڌي رُوت کهيو کہ، ''اُوئي مهنَي کهيو هَي کہ، ''جِتري توڻي لَبارو هَي، اُتري توڻي تُو لَبارو کرڻ آگُون لاري چُونبو کرتِي رَئي۔''تڌي نومِي آپِري بُئارِي رُوت نَي کهيو کہ،''يَلو هَي ڋيکرِي، تُو اُوئي رَي نوکروٽيئون پيڙِي جائي۔ ايئون نِي هووَي کہ بيجا ٿنَي آپِري بِنِي سَون تگڙِي کاڍَي۔''جِترا پِي ڋِن جَئو هانَ کٽک لُڻڻ را هَتا اُترا ڋِن رُوت، بُوعز رَي نوکروٽيئون پيڙِي چُونبو کرتي رَئي۔ رُوت آپِري شاسُو پيڙِي ريتي۔

رُوت رو بُوعز رِي پناهِ ۾ آوڻ رِي بات کرڻ

هيڪ ڋِن نومِي آپِري بُئارِي رُوت نَي کهيو کہ،''ڋيکرِي، مهارِي مرضي هَي کہ، ٿنَي کوئي شُنو بَر مِلَي ايئي رَي کري کہ تُو آپرَي گهر ۾ شُکِي رَي۔ٿنَي تو خبر هَي کہ بُوعز، جڪَي رَي نوکروٽيئون پيڙِي تُو جاوتي، او آپڻَي شاشرِيئون مئيلو هَي۔ايئي رَي کري همَي جون هُون ٿنَي کونهِ تُو ايئوج مهورِي ريت سَون کَر۔ کيونکہ همَي ٿارا ڋُک را ڋِن پُورا هويا را هانَ همَي تُو جهيل، سَکرا گاپا پير هانَ سَنير۔ بُوعز آج رات جَئو رَي کَلَي نَي باورَڻ جاشَي تُو اوت جائي۔ پَڻ جِترِي توڻي او کائي پيئي نِي رَي اُتري توڻي تُو اُوئي نَي ڋيکاڙو نِي ڋَئي۔پَڻ تُو اُوئي تي اَونک

راکي کہ، او کيت شُوئَي هَي۔ هانَ جڏي او شُوئي رَي تو تُو اُوئي رَي پگَون توٽي شُوئي رَي ائي تي او شَمجهي جاشَي کہ تُو اُوئي نَي مِنت کري پڙي هانَ پچَي تُو اُوئي رَي پگَون شَون چاڌر پَرهي کري آپ تي اوڍي۔ هانَ پچَي تُو کئينکہ تيم اِنتظار کري جڏي او جاگشَي تو او شمجهشَي رو کہ تنَي اُوئي رِي پناه رِي ضرُورت هَي۔ هانَ پچَي او تنَي شُٽاشَي کہ همَي تنَي کِي کرٽو هَي۔''رُوت کهيو کہ، ''شاشُوجِي جَون تي کَشو، هُون ايئوج کرئينش۔''پچَي رُوت کَلَي تي گئي، هانَ جَون اُوئي رِي شاشُو کهيو هتو ،ايئوج اُوئي کيئو۔جڏي بُوعز کائي پيئي ڏَئو کيئو، تو او جائي ڏوٽَون رَي ڍِگ رَي پاشي ۾ شُوئي رهيو۔ اُوئي شَون پچَي رُوت هَلئي هَلئي آئي هانَ اُوئي رَي پگَون توٽي شُوئي رَئي هانَ اُوئي رَي پگَون شَون چاڌر پَرهي کري آپ تي لي هانَ اُوئي رَي جاگڻ رِي بات جوئڻ لاگِي۔پچَي آڌِي رات رو بُوعز چِلک کائي اُٿيو هانَ اُوئي آپَري پگَون رَي پاشَي ۾ هيک لُگائي شُوتوڙِي ڏيني۔بُوعز اُوئي شَون پُوچو کہ، ''تُو کُڻ هَي؟''اُوئي بلِتي ڏِني کہ، ''هُون تارِي ٻونهِي رُوت هَون۔ تُو مهارَي ڏٽي رو نيڙکو عزيز هَي هانَ تارو فرض هَي کہ تُو مهنَي شَنيالَي۔ ايئي شارُو تُو مهنَي آپِري پناه ۾ لي هانَ مهَي شَون بيئان کَر۔''

بُوعز کهيو کہ، ''ايشوَر تنَي آشيش ڏَي۔ آج توٽي تَي آپِري شاشُو رِي شيوا کري اُوئي تي مهربونِي کِي هَي پَڻ همَي تُو مهَي شَون بيئان کري اُوئي تي تموم گهڻي مهربونِي کرَي هَي۔ کيونکہ تُو،تو کَي اَمير جَون کَي غريب شَون گهروٽون کري شَگتي، پَڻ تَي ايئون کونهي کيئو۔پَڻ همَي تُو گِتي نِي کَر، هُون آپرو فرض ضرُور پورو کرينش هانَ جَون تُو کئيش ايئوج هُون کرينش۔ کيونکہ شهر رَي شينگَون منکَون نَي خبر هَي کہ تُو تموم گهڻي نيک لُگائي هَي۔اَي صحيح هَي کہ هُون تارو نيڙکو بارَش هَون هانَ مهارو فرض هَي کہ تنَي شنيالَون۔ پَڻ مهَي شَون پِي وڌيک هيک ٻيجو بارَش هَي جکَي رو پيلکو حَق هَي۔

هُون ڏِن اُڳتئي اُوئي ڪدي جائينش هانَ اُوئي سَون پوڇينش ڪہ او آپرو فرض پُورو ڪرشَي؟جي او ڪرشَي، تو ٺيڪ هَي، نِي تو هُون ايشوَر رو سَونش لي ڪونهہ هَون ڪہ هُون اَي فرض ضرُور پُورو ڪرينش پَڻ تُو شاڪڙي هوئڻ توٽي شُوئي رَي۔''پڇَي او اُوئي رَي پڳَون توٽِي شُوئي رَئي هانَ ڏِن اُڳڻ سَون پيل جڏي مَونڌار هتو ڪہ ڪو پِي ڪينَي اوٺکي نِي سَگھي رُوت اَنڌارَي ۾ جاڳِي۔ هانَ اُوئي تيم بُوعز شوچَڻ لاڳو ڪہ، ڪينَي پِي خبر نِي پَڙي ڪہ ڪَلَي تي ڪوئي اَسترِي آئي هتِي۔ هانَ ايئوج مھَون تي ڪوئي اِلزوم لاڳَي۔رُوت رَي جاوَڻ سَون پيل بُوعز اُوئي نَي ڪهيو ڪہ، ''جَڪو چادر ٿَي ڪدي هَي او ايت بِڇا۔'' تڏي بُوعز جَئو را ڇَي ڇاڄڙا پَري اُوئي تي ڍاليا، ٻَونڌائي هانَ اُوئي رَي ماٿَي تي راڪيا۔هانَ پڇَي او آپرَي گهر ڏيشا ٻئير هوئي۔

جڏي رُوت گهري پُڳي تو اُوئي رِي شاشُو پُوڇو ڪہ، ''تُو آئي رِي ڏيڪرا، شُٹا بُوعز سَون ٿنَي کهڙي بلتِي مِلي؟''تڏي رُوت آپرِي شاشُو نَي شينگ بات شُٹائي۔هانَ رُوت آپرِي شاشُو نَي اَي پِي ڪهيو ڪہ، ''بُوعز مهنَي ٿَون ڪدي تالهي هاٿ ڪونهي ميلي۔هان اَي جوئو، اُوئي مهنَي جَئو را ڇَي ڇاڄڙا پَري ڏينا هَي۔''تڏي اُوئي رِي شاشُو ڪهيو ڪہ،''ڏيڪرا، همَي تُو فِڪر نِي ڪَر۔ پَڻ اِنتظار ڪَر ڪہ آج ڪِي هوشَي، ڪيونڪہ بُوعز اهڙو منک هَي جِترِي توٽِي او آپرو ڪوم پُورو نِي ڪرَي اُتري تُوٽِي اُوئي نَي شُک پِي ڪونهي هووتو۔''

رُوت شون بُوعز رو بيئان

اُوئي ڏنَ بُوعز بيت الحم شهر رَي اُوئي موٽِي گهٽِي تي ٻيشي رهيو،جيت پَنچ فيصلا ڪرتا۔ جڪَي بارَش رَي بارَي ۾ بُوعز،رُوت نَي ڪهيو هتو او آڏمي اَڳي پَون شون آوتي ڏيکيجَڻ ۾ آيو۔ جڏي او نيڙڪو آيو تو بُوعز اُوئي سَون بات ڪرڻ رَي شارُو آپ ڪدي هيلو ڪيئو هانَ اُوئي نَي آپ پيڙو اوتج ٻيشاڻيو۔پڇَي بُوعز شهر رَي ڏَشون پَنيلَون نَي اَٹايا هانَ اُوئون نَي پِي آپ پيڙا اوت ٻيشاڻيا۔هانَ پڇَي بُوعز اُوئي آڏمي نَي ڪهيو ڪہ، ''مهورَي عزيز اَليمَلڪ رِي بيواھ نومِي موآب مُلڪ سَون پاڇِي آئي هَي هانَ او اَليمَلڪ رِي ٻنِي بيچَي هَي۔

مھَي شوچو ھَي کہ، ھُون تنَي پيل خبر سُٹائون۔ کيونکہ مھَي سَون وڈيک اُوئي رو بارَس ھانَ نيڑکو تُو ھَي۔ ايئي رَي کري جي او ہنِي تنَي ليوَڻي ھَي تو تُو پنچائيت رَي سَومھو مول لَي رِي۔ نِي، تو ھُون مول رِي لَئينس رِي تَي سَون پچَي اُوئي رو ہيجو حقدار ھُون ھَون '' تڏي اُوئي آڏمي کھيو کہ، ''تيک ھَي، او ہنِي ھُون مول رِي لَئينس رِي۔''

پچَي بُوعز اُوئي نَي کھيو کہ، ''تيک ھَي۔ جي تنَي او ہنِي مول لَيوَڻي ھَي تو مھورِي ريت تي تنَي نومِي رِي ہُٹارِي رُوت جَکو موآبي قوم رِي ھَي،اُوئي سَون بيئان کرڻو پَڙشَي۔ ايئي رَي کري جي رُوت نَي ڏيکرو ھووَي تو رُوت رَي پيلکَي ڏٽي رِي ہنِي اُوئي رَي ڏيکرَي نَي مِلَي ھانَ اَليمَلک رَي پريوار رو نَون بيتو رَي۔''تڏي اُوئي کھيو کہ، ''ھُون ايئون کونھي کَرون کيونکہ جي مھَي ايئون کيئو تو آوڻ آگَي تيم مھارِي ہيجِي اولاد نَي مھارِي ہنِي مئين توڙيج پَتي مِلشَي۔ ايئي رَي کري يَلي تُو او ہنِي مول رِي لَي رِي۔'' اُوئي تيم اِسرائيل مُلک م اَي ريت ھتِي کہ، جَکو کُڻ ہنِي بيچتو،تو او آپرِي ھيک جُوتي اُتاري ہَنِي ليوَڻ آلَون نَي سابتِي طور ڏيتو، ايئون کرڻ سَون مَنک سَمجھي جاوتا کہ بات پَکي ھَي۔ ھانَ جکَي نَي ہنِي ليوَڻ رو پيلکو حق ھتو جي او آپرو حق ہيجَي نَي ڏيتو تو اُوئي نَي پِي ايئوج کرڻو پڙتو۔

پڇي اُوئي آڏمي بُوعز نَي ڪهيو ڪہ، ’’تُو او ہِني مول رِي لَي رِي‘‘ تڏي اُوئي آپِري هيڪ جُوتي اُتارِي هانَ اُوئي بُوعز نَي ڏيني-هانَ بُوعز پنچائيت آڳون هانَ سينگَون آڏميون رَي روبرُو ڪهيو ڪہ، ’’تي شينگ ايئي بات را گواه هو ڪہ آج مهَي نومِي سَون اُوئي رَي ڏٽي اَليمَلڪ هانَ اُوئي رَي ڏيڪرَون ڪليئونَ هانَ محليئونَ رِي شينگ ہِني مول رِي لِي رِي-هانَ محليئونَ رِي بيواه رُوت موآبي سَون بيئان ڪرڻ رَي شارُو تيار هَون ايئي رَي ڪري محليئونَ رِي پيڙهي بيتِي رَي هانَ اُوئي رِي ہِني ڌاريئون ڪيدي نِي جاوَي- تي شينگ آج ڌِن ايئي بات را گواه هو-‘‘تڏي پنچائيت آڳون هانَ شينگَون منکَون، جِڪي اوٿ هَتا ڪهيو ڪہ، ’’مهي ايئي باتَون را گواه هَون-

بُوعز نَی پَتيلَون رِي آشيرواد

ايشوَر ڪري ڪہ تارِي هوئڻ آڳي لُگائي رُوت نَي
گهڻِي آشيرواد مِلَي هانَ اُوئي رِي بيل بَڌتِي رَي،
جَون مهورَي ڌاڌيئون راخل هانَ لياه نَي بَرڪت مِلي،
جڪَي مئين سَون مهورِي اِسرائيلي قوم نِڪري هَي-
ايشوَر ڪرَي ڪہ تي مهورِي افراتي پريوار ہِ موٽا نَون آلا هوتا رو،
هانَ بيت الحُم شهر ہِ تَونرو اَجون پِي وڏيڪ نَون هووَي-
هانَ جَڪو اولاد ايشوَر تنَي تارِي لُگائي مئين سَون ڌَشي
اُوئي رِي اولاد رَي وسيلَي سَون تونرَي پريوار نَي عِزت هانَ مونَ مِلَي،
جَون مهورَي ڌاڌَي يهُودا هانَ ڌاڌِي تَمر رَي ڏيڪرَي فارص رَي پريوار نَي عزت مِلَي-‘‘پڇَي بُوعز رُوت سَون بيئا ڪيئو هانَ او آپِري لُگائي رُوت ڪيدي گيو هانَ رُوت ايشوَر رِي ڪِرپا شون اُميد سَون هوئي هانَ اُوئي رو ڏيڪرو جايو-
تڏي اوٿ رَي لُگايئون آئي نومِي نَي بَڌائي ڌِني ڪہ، ’’ايشوَر رِي بَڌائي هووَي، جڪَي تنَي پوترو ڌِنو هَي ايئي رَي ڪري ڪہ، او تنَي سَنيالَي- ايشوَر ايئي نَي اِسرائيلي قوم ہِ نَون آڳو ڪري- تارِي

بُئارِي ٿارو تموم گھڻو خيال ڪري هَي، هانَ اُوئي شاتَون ڏيڪرَون سَون پِي وڏيڪ ٽَونرِي شيوا ڪِي هَي. هانَ آج ٿَنَي هيڪ پوترو پِي ڏِنو هَي، جَڪو بُوڍاپي ۾ ٿارِي شيوا ڪرشَي.‘‘پڇَي نومِي اُوئي ٻالڙ نَي آپڙَي ڪوڙَي ۾ ليئو هانَ اُوئي نَي شنيالَڙ هانَ رُماٽڙ لاڳِي.
اُوئي سَون پڇَي ٻَڌائي ڏيوَڙ آڱي گَون آڱي لُڳايئون اُوئي ٻالڙ رو نَون عُوبيد راڪيو جڪَي رو مطلب هَي’’شيوادار.‘‘ هانَ پڇَي اُوئون ۾ اَي بات مشھُور هوئي ڪہ، ’’نومِي نَي هيڪ ڏيڪرو جايو هَي.‘‘عُوبيد يَسي رو پِتا هتو هانَ يَسي دائود بادشاه رو پِتا هتو.

بوعز رِي پيڙهي اُوئي رَي ڏاڏَي فارص شون لي دائود بادشاه توڻي

فارص را اولاد اَي هَي:
فارص رو ڏيڪرو حصرونَ،
حصرونَ رو ڏيڪرو راما،
راما رو ڏيڪرو عميناداب،
عميناداب رو ڏيڪرو نحسونَ،
نحسونَ رو ڏيڪرو سلمُونَ،
سلمُونَ رو ڏيڪرو بُوعز،
بُوعز رو ڏيڪرو عوبيد،
عوبيد رو ڏيڪرو يسِي،
هانَ يسِي رو ڏيڪرو اِسرائيلي قوم رو موٽو بادشاه سَنت دائود.